

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa E. J.
przeciwko S. P. Spółce z o.o. w W., M. I. i G. J.
o ochronę dóbr osobistych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 listopada 2014 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 25 czerwca 2013 r.,

1) oddala zażalenie;

**2) zasądza od powoda solidarnie na rzecz pozwanych
S. P. Spółki z o.o. w W. i G.
J. kwotę 1 234 (jeden tysiąc dwieście trzydzieści
cztery) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Powód E. J., zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 15 stycznia 2013 r.

Zaskarżonym przez powoda postanowieniem z dnia 25 czerwca 2013 r. Sąd Apelacyjny wyżej wymienioną skargę kasacyjną odrzucił. Wskazał, że powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej m.in. przez złożenie pełnomocnictwa uprawniającego do zastępowania strony w postępowaniu kasacyjnym. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, złożone pełnomocnictwo, w którego treści powołano art. 91 k.p.c., nie uprawniało do wniesienia skargi kasacyjnej i zastępstwa strony przed Sądem Najwyższym; w konsekwencji skarga kasacyjna powoda została odrzucona (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Zaskarżając to postanowienie, powód zarzucił Sądowi Apelacyjnemu błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że pełnomocnictwo procesowe uzupełnione przez powoda nie uprawniało do wniesienia skargi kasacyjnej podczas, gdy pełnomocnictwo to oprócz powołania art. 91 k.p.c. wskazywało także na zakres „inne,” które obejmowało zastępstwo przed Sądem Najwyższym i sporządzenie skargi kasacyjnej. Ponadto skarżący zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 1 w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. przez brak wezwania do uzupełnienia braków formalnych pisma powoda z dnia 14 maja 2013 r. w przypadku uznania, że przedłożone pełnomocnictwo nie spełnia wymogów art. 87¹ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny prawidłowo przyjął, że w sprawie znajduje zastosowanie art. 87¹ § 1 k.p.c. i ze względu na dostrzeżony brak wymaganego prawem pełnomocnictwa wezwał powoda, zastępowanego przez profesjonalnego pełnomocnika, do złożenia prawidłowego pełnomocnictwa upoważniającego do reprezentowania strony przed Sądem Najwyższym. W wezwaniu do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej Sąd jednoznacznie określił, jakie pełnomocnictwo ma być złożone (uprawniającego do zastępowania strony w postępowaniu kasacyjnym). Mimo wezwania nie zostało złożone prawidłowe pełnomocnictwo uprawniające wymienionego w nim pełnomocnika do podejmowania czynności w imieniu powoda przed Sądem Najwyższym.

Analiza treści pełnomocnictwa złożonego wraz z pismem pełnomocnika powoda datowanego na dzień 14 maja 2013 r. prowadzi bowiem do wniosku, że Sąd Apelacyjny prawidłowo przyjął, iż dokument ten nie uprawniał wymienionego w nim pełnomocnika do wniesienia skargi kasacyjnej i do zastępowania powoda przed Sądem Najwyższym. Taki zakres pełnomocnictwa nie wynika bowiem ani z art. 91 k.p.c. (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122), ani też z użycia zwrotu: „inne” w treści pierwotnie załączonego do sprawy pełnomocnictwa. Na zakres udzielonego przez stronę pełnomocnictwa nie wpływa także to, że w odrębnym dokumencie - bez podpisu strony - stwierdzono, że opłatę skarbową uiszczono od pełnomocnictwa związanego ze skargą kasacyjną oraz to, iż w piśmie procesowym z dnia 14 maja 2013 r. podpisany pod nim pełnomocnika stwierdził, że przedkłada pełnomocnictwo do zastępowania powoda przed Sądem Najwyższym. Ze względu na stwierdzony brak skargi kasacyjnej, który nie został uzupełniony we właściwym terminie, zachodziła podstawa do odrzucenia na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skargi kasacyjnej powoda bez konieczności wcześniejszego, ponownego wezwania pełnomocnika procesowego powoda do uzupełnienia braku formalnego tym razem pisma procesowego z dnia 14 maja 2013 r. przez złożenie pełnomocnictwa upoważniającego go do reprezentowania powoda przed Sądem Najwyższym.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. jako bezzasadne.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. przy uwzględnieniu przepisów § 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 5 i § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).